

Der staaer nu tilbage at ønske, at ligeledes Statsregnskabet kunde blive ledsaget med tilsvarende udførlige Oplysninger; men medens jeg med Hensyn til Finantsloven troer, at det, der kan ønskes, er opnaaet; staaer der derimod med Hensyn til Statsregnskabet endnu Mangel tilbage at ønske. Jeg skal ikke opholde mig ved en saadan Besynderlighed som den, at der i Statsregnskabet i Henshold til Statsbudgettet for Fællesstaten findes detaljerede Regnskaber for de under Kongeriget forterende Instituter med særlige Fonds, og at disse Regnskaber derimod aldeles mangler i Kongerigets særlige Regnskab, da det dog synes rimeligt, at saadanne Regnskaber fandtes i dette sidste, hvorimod de bedre kunde ubelæses i hiint. Men i det Høje kunde Statsregnskabet trænge til, at den høitærede Indenrigsminister underkastede det et saadant Gjennemsyn, som han nu har foretaget med Hensyn til Finantsloven. Det forekommer mig, at Statsregnskabet i det Mindste skulde have samme Udførlighed som Finantsloven, og Regnskabs-oversigterne samme Udførlighed som Anmærkningerne til Finantsloven. Dette hører imidlertid ikke herhen, og jeg skal ikke videre opholde mig derved. Der er imidlertid en anden Retning, hvori den foreliggende Finantslov ikke adskiller sig fordeeltigt fra de tidligere. Bdet jeg i en Retning paaskjønner den større Udførlighed i Anmærkningerne, kan jeg derimod ikke paaskjønne Udførligheden i en anden Retning, nemlig med Hensyn til de besynderlige Anmærkninger, der jævnlig findes paa Steder, hvor de ikke behøves, og hvor de tage sig heelt besynderlig ud. Jeg skal saaledes f. Ex. anføre, at der Sp. 1735 ved § 8 A. c. 3. „Til Skatteopkrævning paa Læsø 150 Rb.“ findes en stor Anmærkning saalydende: „Ved indtrædende Vacance i Hjørring Amtstue henlægges Skatteopkrævningen paa Læsø under denne Amtstue med Paalæg for Amtsforsvalteren at lade Opkrævningen foretages paa den for Dens Beboere mindst byrdefulde Maade efter Ministeriets nærmere Anordning.“ Det ser paa saaledes i en Finantslov at finde en saadan Anmærkning. Jeg vil ikke just sige, saaledes som der er sagt ved Behandlingen af en anden Sag, at det er Noget, der egentlig hen-

hører under Novellestilen; men det er Noget, som vistnok kunde falde i en gemtlig Pasfar om denne Gjenstand, men som ikke hører hjemme i en Finantslov. En anden Anmærkning, som jeg kunde ønske fjernet fra Finantsloven, findes Sp. 1747 under Conto A. y. 2, hvor der staaer: „Hovedreparationsarbeidet ved Bedbæk Landingsbro udføres ved Licitation.“ Det er en Tilføjelse, der idelig forekommer, at Bygningsarbejder skulle udføres ved Licitation, og der tyder paa en besynderlig Forkjærlighed for Licitationer, uagtet det forekommer mig, at det ikke altid er givet, at dette er den meest besparende Maade at faae Arbejder udførte paa. Dette vil jeg imidlertid lade staae, her; men det forekommer mig besynderligt at sætte dette i Finantsloven ved hvert enkelt Arbejde. Det synes at maatte være tilstrækkeligt, at man een gang udtalte sig bestemt derom, uden at man behøvede at frygte for, at Ministeriet skulde gaae udenfor den saaledes anviste Maade at anskaffe visse Gjenstande paa. Sp. 1763 forekommer der under Conto C. 1 og 2 to lignende Anmærkninger om Licitation, deels ved det kongelige Bibliothek og deels ved det kongelige Geheimearchiv. Samme Spalte under Conto D. i, „det technische Institut i Kjøbenhavn“ er der tilføjet disse Ord: „af et forventet femaarigt Bidrag paa 2,000 Rb. fra 1ste April 1859 at regne.“ Det seer forunderligt ud i en Finantslov at udtale, hvilke Forventninger Finantsudvalget eller Folkethinget har i denne Henseende, og det forekommer mig, at dette helst burde gaae ud af Finantsloven. Sp. 1779 under Communitetet er der kommen en ny Post til, nemlig Conto 10: „Overligere Udgift til Opførelsen af den nye Universitetsbibliotheksbygning, at udrede af det forventede Overskud for Finantsaaret,“ hvorefter der tilføjes: „Anskaffelsen og Anbringelsen af Børstobberne i Bibliotheksbygningen skeer ved Licitation.“ Altsaa ikke blot Anskaffelsen, men ogsaa Anbringelsen skal skee efter Licitation. Endvidere staaer der: „Af de 3 pCt. af Honorar for Architekten vil denne selv have at udrede Løn til Conducteur fra 20de December 1860.“ Det seer dog virkelig underligt ud at komme med en saadan detailleret Bestemmelse i en Finantslov, der